

“కొంపముంచాడు మావయ్యా! రాధను వాడే ఎత్తుకుపోయింటాడు! ఇప్పుడేమిటి చేయటం?” ఏడుపోక్కటే తక్కువగా అడిగాడు మురళి.

నరసింహానికి పిచ్చెక్కినట్లుంది. తను ఎన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా - ఇంటిచుట్టూ రంగా తాలూకు మనుషులు కాపలా ఉన్నాకూడా - వాడు రాధను ఎలా ఎత్తుకుపోగలిగాడు?

“రంగా!” గట్టిగా అరిచాడు నరసింహం.

రంగా పరుగుతో వచ్చాడు.

“నువ్వు, నీ మనుషులూ అందరూ దండగ! ఇంతమంది కళ్ళు తెరుచుకుని కాపలా కాస్తూండగానే అందరి కళ్ళల్లో దుమ్ముకొట్టి అమ్మాయిని తీసుకుపోయాడు వాడు-” కోపంగా అరిచాడు.

రంగాకేమీ అర్థం కాలేదు.

“ఎవరి సంగతండీ మీరు మాట్లాడేది?”

“ఎవరి సంగతే అయితే మనకెందుకురా! రాధ సంగతే-”

రంగాకి పరిస్థితి అంతా తెలియడానికి మరో అయిదు నిమిషాలు పట్టింది.

“ఆ హరికృష్ణగాడెవడో గానీ సామాన్యుడు కాదండీ!” అన్నాడు మెచ్చుకోలుగా.

“ఏడాప్! వాడి గొప్పతనం కాదిక్కడ, నీ చేతకానితనమే బయటపడింది--”

రంగ మొఖం మాడ్చుకున్నాడు.

“ఇప్పుడు రాధ గతేమిటి మావయ్యా! అక్కడ వాడు రాధనెన్ని హింసలు పెడుతున్నాడో-” అన్నాడు మురళి జుట్టు పీక్కుంటూ.

“నువ్వలా గొడవ చెయ్యకు! ఇలాంటి విషయాలు నింపాదిగా ఆలోచించాలి!” అన్నాడు నరసింహం.

“నింపాదిగా ఆలోచించే లోపల రాధ నాతో కన్నా వాడితోనే సంసారం బెటరన్న అభిప్రాయానికొచ్చినా మనం ఆశ్చర్యపోనక్కర్లేదు”

వాళ్ళు మాట్లాడుతుండగానే ఫోన్ మోగింది. అందరూ కొద్ది క్షణాలు భయంగా ఫోన్ వేపు చూశారు.

చివరకు నరసింహమే వెళ్ళి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

“హలో-”

“హలో నరసింహం! ఎలా వుంది నా డేర్! రాధ ఇప్పుడేం చేస్తుందో తెలుసా? నా గదిలో నా మంచం మీదే పడుకుని నాకోసం ఎదురు చూస్తోంది.....”

“అంతా అబద్ధం-” అరచాడు నరసింహం.

“అనుకో! నాకొచ్చే నష్టమేమీలేదు- అయినా నీ అనుమానాలు తీర్చడం కూడా నాకు కష్టమేమీకాదు. ఓసారి రాధతో మాట్లాడతావా పోనీ - ఒక్క క్షణం ఆగు-”

ఫోన్ పక్కన పెట్టేసిన క్షణం

“మురళీ, రాధ మాట్లాడుతుందట-” రహస్యంగా అన్నాడు.

మరుక్షణంలో రాధ గొంతు ఫోన్లో వినిపించింది.

“హలో-”

“హలో - అమ్మాయ్ రాధా-”

“నాన్నా! మీతో చెప్పి రావడానికి వీల్లేకపోయింది. ఆయన నించున్న పాటున బయల్దేరమనేసరికి వచ్చేశాను” అంది రాధ.

“అయ్యో! కొంప ముంచావ్ కదమ్మా - వాడు మురళీ కాదు తల్లీ -”

“నేను ఒకసారి మోసపోయిన మాట నిజమే! అంతమాత్రాన ఎప్పుడూ మోసపోతాననుకున్నావా? నన్ను నిద్రలేపి వేరేఇంటికి వెళ్ళామని ఆయన చెప్పగానే నేను ఆయన నడుముమీద పుట్టుమచ్చ ఉందో లేదో పరీక్షించాను-”

“అంటే- వాడి నడుము మీద పుట్టుమచ్చ ఉందా ఇప్పుడు?”

“ఇప్పుడు అంటే ఎలా చెప్పను? ఆ పుట్టుమచ్చ కోసం రోజంతా ఆయన చొక్కా తీసి తిరగరు కదా - అంచేత.....”

“ఏమిటి మావయ్యా ఏమంటోంది?” అసహనంగా అడిగాడు మరళీ.

“వాడినే.....నువ్వనుకుంటుంది.....”

“అయ్యో - నేనిక్కడే ఉన్నానని చెప్పు మావయ్యా!”

“రాధా-” పిలిచాడు నరసింహం.

“మురళీ ఇక్కడే నాపక్కనే ఉన్నాడమ్మా-”

రాధ కిలకిల నవ్వుటం వినిపించింది.

“ఏమిటమ్మా - ఆ పరాయి మగాడి దగ్గర నవ్వులు?

“ఆయన నా దగ్గరే ఉన్నారు, మీ పక్కన ఉన్నతనే డూప్లికేట్-”

నరసింహం తృప్తిపడ్డాడు.

“ఏమంటోంది మావయ్యా?”

“నువ్వే డూప్లికేట్ అంటోంది-”

మురళీ గబగబా చొక్కా విప్పసాగాడు.

“అబ్బా - దేముడా - ఇప్పుడేమిటి చేయటం? అలా చూస్తావేం మావయ్యా! నేనే మురళీ ననటానికి అన్ని ఋజువులూ ఉన్నాయని చెప్పు.”

నరసింహం ఫోన్లో మాట్లాడబోయి మురళీవేపోసారి అనుమానంగా చూశాడు.

“ఏమిటి - చూస్తున్నావ్” అడిగాడు మురళీ.

“మరేం లేదు - ఆ మాట చెప్పే ముందు - ఒసారి నిజంగానే నిర్ధారణ చేసుకుంటే-”

“అవునండీ! అదేమంచిది” అన్నాడు రంగా పక్కనుంచి.

“బింబే నన్నే బిరుదానిస్తున్నారన్నమాట!” మొట్టొకసారి రంగా రంగిపోయింది మురళీకి

“నీకు అన్నీ తెలిసి కూడా అలా మాట్లాడితే ఎలా మురళీ! ఇదంతా ఎవరికోసం నేను చేస్తున్నానో నీకు తెలీదూ!”

మురళీ చప్పబడ్డాడు.

“సరే! అయితే చూడు మావయ్యా!” అంటూ వీపు వెనుక ఉన్న పుట్టుమచ్చ నరసింహానికి చూపించాడు.

నరసింహం అనుమానం తీరిపోయింది.

“రాధమ్మా - నా పక్కన ఉన్నది మురళీయే! ఇప్పుడే పుట్టుమచ్చ చూశాను-”

రాధ మళ్ళీ కిలకిల నవ్వింది.

“ఏమిటమ్మా - మళ్ళీ ఎందుకు నవ్వుతున్నావ్?”

“నువ్వు కూడా అలా బోల్తా పడితే ఎలా నాన్నా! నువ్వే ఎన్నోసార్లు చెప్పావు - పుట్టుమచ్చ కనిపించినా నమ్మవద్దని-”

“అంటే”

“ఆ పుట్టుమచ్చ దొంగ పుట్టుమచ్చ అయ్యుండొచ్చు కదా!”

నరసింహానికి మళ్ళీ అనుమానం మెలకెత్తింది.

“ఒక్క నిమిషం” అంటూ మౌత్ పీస్ మూసివేసి మురళి వేపు చూశాడు. మురళి వెంటనే మళ్ళీ పుట్టుమచ్చ చూపించాడు.

నరసింహం రంగాని దగ్గరకు పిలిచాడు.

“రంగా - ఆ పుట్టుమచ్చ - ఇండియన్ ఇంక్ తో దిద్దిన పుట్టుమచ్చ కాదు గదా?” అడిగాడతనని.

“అలాగే కనబడుతోందండీ!”

“ఓసారి నీళ్ళతో తడిపి చెరిపి చూడు!”

రంగా వెళ్ళి ఓ గ్లాసులో నీళ్ళు తీసుకొచ్చి మురళి పుట్టుమచ్చని చెరపడానికి ప్రయత్నించాడు గానీ అది చెరగలేదు.

“ఇప్పటికయినా అనుమానం తీరిందా?” కోపంగా అడిగాడు మురళి.

నరసింహం రంగా వేపు చూశాడు.

“తీరినట్లే అనుకో-” అన్నాడు ఇంకా సంశయంగానే.

“నాకు మాత్రం అనుమానం అలానే ఉందండీ-” అన్నాడు రంగా.

“ఎందుకని?” ఆత్రుతగా అడిగాడు నరసింహం.

“ఒకవేళ వాటర్ ప్రూఫ్ వాడాడేమోనండీ! అదయితే నీళ్ళు రాసినా పోదు-”

నరసింహం మళ్ళీ అనుమానంగా మురళివేపు చూశాడు.

“ఇంకా నన్నేం చేయమంటావ్? కావాలంటే ఆ పుట్టుమచ్చని బ్లేడుతో చెక్కెయ్య.-”

రంగా కోపంగా అన్నాడు మురళి

“అంబు, అంబా మృత్యురంధ్రీ! ఏం? నాకు ఏదోనా ఉంటుంది అంబెనాం అంబెనాం అంకశా

నాన్నతో మాట్లాడుతోంటే ఏమిటి చేష్టలు - ఆరె - ప్లీజ్- అది మాత్రం వద్దు - అయ్యో చెప్తుంటే వినిపించుకోరేమండీ!”

గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్న చప్పుడు వినిపించింది నరసింహానికి.

“అబ్బా!” అన్నాడతను బాధగా.

“ఏమిటి అక్కడ ఏం జరుగుతోంది?” ఏడుపోక్కటే తరువాయిగా అన్నాడు మురళీ పక్కనుంచీ.....

“హలో ” అంది రాధ మళ్ళీ.

“అమ్మా రాధా - నా మాట విను! వాడు హరికృష్ణ ! వాడి వలలో పడకు - దగ్గరకు రానీకు - ముందు వాడిని దూరంగా తోసెయ్-”

“మీరు చెప్పేది నిజమేనా?”

“అవునమ్మా!”

“కానీ ఆయన - మురళీ కాదని నేనెలా నిర్ధారించుకోను?”

“దాన్తేముందమ్మా? వాడి నడుము వెనక పుట్టుమచ్చ ఉంటుందిగా! అది ఇండియన్ ఇంక్ తో పెట్టుకున్న పుట్టుమచ్చ అయింటింది నీళ్ళతో చెరిపేస్తే పోతుంది.”

మురళీ ఛటుక్కున ఫోన్ కి చెయ్యి అడ్డం పెట్టేశాడు.

“నేను దానికి చచ్చినా వప్పుకోను. అసలే వాళ్ళిద్దరూ సరసాలాడుతున్నారు! అది చాలనట్లు ఆ పుట్టుమచ్చ కోసం వాడి చొక్కా విప్పించమంటున్నావ్! చొక్కా విప్పాక రుద్దమంటున్నావ్. ఆ తరువాత ఇంకా యేం జరుగుతాయో నీకర్థంకావటంలేదా?”

“అవునా! ఆ మాటా నిజమే-” అన్నాడు నరసింహం సాలోచనగా.

“అమ్మా రాధా!” అని ఫోన్లో అరిచాడు “పోనీ నువ్వు ఎక్కడున్నావ్? అదైనా చెప్పు.”

“వద్దు నాన్నా - ఫోన్లో ఆ విషయం చెప్పినా ఆ హరికృష్ణగాడు ఆ విషయం విని మా హనీమూన్ పాడుచేస్తాడు.”

హఠాత్తుగా ఎక్స్టెన్షన్ ఫోన్లో హరికృష్ణ గొంతు వినిపించసాగింది.

“ఒరే నరసింహం-”

నరసింహంకి రోషం పొడుచుకొచ్చింది. “ఒరేయ్ - గిరేయ్ - అన్నావంటే మర్డర్ చేస్తాను. జాగ్రత్త!”

“ఏడాప్తలే గానీ - నేను చెప్పేది విను-”

“ఏమిటిది?”

“రేపు సాయంత్రంలోగా మా అమ్మను తీసుకెళ్ళి మా ఇంటిదగ్గర వదలకపోతే - ఈ రాధకు ఇక్కడే నూరేళ్ళు నిండుతాయ్-”

నరసింహం నవ్వాడు.

“నీ ఇంకా నన్నికట్టు చేసుకో! నువ్వు నువ్వొరగా నన్ని నూర్చు కొందగజోడే నూతనం

శారదమ్మ శవాన్ని చూసుకోవలసిందే ఇక-”

“అంటే నీ కూతురు ఏమయినా నీకేం ఫరవాలేదన్నమాట.”

“నీకో సంగతి తెలీదులా ఉంది. అంతవరకూ వస్తే నేనెవర్ని లెట్ట చేయను! ఆఖరికి నా కూతుర్ని కూడా!”

హరికృష్ణ నవ్వాడు.

“ఇదే, ఈ విషయం తెలుసుకోవటానికే అలా మాట్లాడాను! నీ లాంటి కసాయివాడు అంతకంటే ఉన్నతంగా ఎలా మాట్లాడగలడు?”

“ఇంతకూ నీకేంకావాలి? అసలు ఇదంతా ఎందుకు చేస్తున్నావ్ నువ్వు?”

“మా నాన్న దగ్గర్నుంచి నువ్వు కాజేసిన ఆస్తి తిరిగి సంపాదించటానికి.”

“నా దగ్గర ఎవడి ఆస్తి లేదు”

“మర్యాదగా అడిగితే నువ్విలాగే అంటావని నాకు తెలుసు - నాఆస్తిని నీ దగ్గర్నుంచి ఎలా సంపాదించుకోవాలో కూడా నాకు తెలుసు-”

“నువ్విలా చాటున ఉండి దాగుడుమూతలాడాల్సిందే గానీ ఎదుటపడి ఏమీ చేయలేవు”

“సరే చూద్దాం! ప్రస్తుతం నీ కూతురు శవంతో నా గేమ్ మొదలుపెడుతున్నా! తరువాత నీ అల్లుడు మురళీ - ఆ తరువాత ఫైనల్ గా నువ్వు-”

నరసింహం నవ్వాడు “నన్ను చంపటం నీవల్ల కాదు - నాచేతిలో నువ్వు చావకుండా చూసుకో.”

“సరే -చూద్దాం!”

ఫోన్ పెట్టేశాడు నరసింహం. అతని మొఖంలో మరుగునపడ్డ క్రౌర్యం తిరిగి వెలుపలికొచ్చింది.

